

Sarcochilus ceciliae F. Muell.

Een geslacht van ruim 50 soorten verspreid over Maleisië, Indonesië, Australië, Nieuw Zeeland en vele eilanden in de Grote Oceaan (Pacific). Onze *S. ceciliae* (reeds in 1865 beschreven) komt, zoals een 12 tal andere soorten, in Australië voor.

Hij groeit daar in het open bos ("Open forest") op de heuvels in het noorden van de staat Queensland (Athertonplateau) naar het zuiden toe tot aan de Hastingsrivier in New South Wales (± 31 gr. zuiderbreedte). Lager dan 450 meter boven zee is deze plant nooit gevonden.

Omschrijving;

Een kleine plant met vele gebogen stugge smalle leerachtige blaadjes van 6-12 cm lengte, donkergroen en vaak met bruine stippels bezet. Op zonnige plaatsen kan het blad soms een roodbruine kleur aannemen.

In de herfst verschijnen meerdere dunne omhoog groeiende bloemstengeltjes met een lengte van 10 - 18 cm.

De kleur van de ca. 1 cm grote bloemetjes kan sterk variëren van lichtroze tot paarsrood, afhankelijk van de streek van herkomst. Zo zelfs, dat het type van Mount Fox (Queensland) met zijn blauwpaarse kleur als een aparte variëteit wordt beschouwd. De plantjes maken veel zijscheuten en stoelen dan in de natuur uit tot grote pollen of kluiten op bomen maar ook op de rotsen.

Cultuur:

Een plantje voor een warm- tot gematigd klimaat. Het kweken zal in het algemeen geen problemen opleveren. Of men het op kurkschors of op een stammetje of in een potje kweekt maakt voor het succes niet veel uit.

Bij potcultuur gebruikt men voornamelijk varenwortel met weinig veenmos gemengd.

Een uitgesproken rusttijd hoeft deze *Sarcochilus* niet te hebben.

In drogere perioden heeft de plant zelf voldoende reserve om hier zonder schade door te komen. Men moet in de groeitijd, zomer, regelmatig gieten en zo nu en dan wat vloeibare mest toedienen. Laat echter de plant eerst goed opdrogen alvorens weer te gieten. Houdt men de plant constant nat, dan bestaat de kans dat de wortels plotseling wegrotten.

Dat betekent, dat bij potcultuur, het plaatmateriaal goed doorlatend moet zijn en op tijd ververscht dient te worden.

Hoewel de bloemetjes maar klein zijn geeft deze orchidee een bijzondere charme wanneer er 5 of meer bloemstengels gedurende enkele weken in bloei staan.

Ook voor de kamercultuur of in een verwarmde serre is dit plantje heel geschikt.

november 1976

